

Latvijas Republikas Valsts prezidenta kanceleja Prezidenta preses dienests

Pils laukums 3, Rīga-50, LV-1900, tālr. 7092122, fakss 7320404,
prese@president.lv, www.president.lv

Valsts prezidentes Vairas Vīķes-Freibergas uzruna NATO Rīgas galotņu sanāksmes grāmatas un dokumentālās filmas prezentācijā 2007.gada 27.jūnijā Latvijas Nacionālajā Operā

Augsti godātais Aizsardzības ministra kungs,
Aizsardzības ministrijas Valsts sekretāra kungs,
Ārlietu ministrijas Valsts sekretāra kungs,
Ekselences,
Dāmas un kungi,
Dārgie viesi,
Dārgie NATO līdzdarbinieki un līdzjutēji,

Man ir tiešām liels prieks būt kopā ar jums šajā skaistajā pasākumā, kur mēs ar gandarījumu un prieku varam raudzīties atpakaļ, veldzēties atmiņās un apbrīnot paši sevi, ko tad esam paveikuši.

Skatoties no ārpusēs, no citu redzesloka, samīts bija viens milzīgs, gigantisks pasākums, un mums ir daudz tādu bijuši Latvijā, un mēs varam lepoties, ka esam spējīgi kaut ko tādu sagatavot. Protams, sanāksme ar to ieies vēsturē – ar milzīgām tehniskām prasībām, ļoti augstām prasībām visos iespējamajos līmeņos, tajā skaitā ļoti neparastām augsta līmeņa drošības prasībām. Visu to, līdz ar palīdzību no saviem NATO partneriem tur, kur tas bija nepieciešams, mūsu valsts spēja sagatavot. Spēja to sagatavot tāpēc, ka Latvijas cilvēki, Latvijas profesionāļi saprata šī NATO samita lielo simbolisko nozīmi mūsu valstij, saprata, ka tā ir unikāla izdevība mums parādīt, ka esam pilntiesīgi un pilnspējīgi alianses locekļi, ka visu, ko prasa no šīs alianses locekļiem, mēs spējam augstākā kvalitātē paveikt, protams, proporcionāli mūsu skaitliskajam, fiziskajam lielumam.

Katra valsts dod to, ko tā spēj proporcionāli iedzīvotāju skaitam, bet NATO aliansē ir svarīgi, lai katra valsts kopīgai drošībai dotu pilnvērtīgu un augstākā līmeņa drošības atbalstu un ieguldījumu, lai tā nāktu ar savu daļu. Tas ir prasījis pūles ilgstošu gadu garumā, lai mēs šo NATO prasību līmeni sasniegtu, bet šis samīts bija izaicinājums, jo tas nenozīmēja tikai katram savas pūles, ko viņš tur bija ielicis jeb katras ministrijas vai iestādes pūles, tas bija milzīgs koordinācijas darbs. Tas bija kaut kas unikāls Latvijas vēsturē, tas ir kaut kas, ko ilgi vēl paaudžu paaudzēs pieminēs kā lielisku piemēru un pierādījumu tam, ka latvieši nav tikai ļaudis, kas savā starpā plūcas un ķīvējas, un viens otru kritizē, bet, ka latvieši ir ļaudis, kas ļoti labi spēj strādāt kopīgam mērķim, kas spēj saskaņot visu, ko vajag. Es esmu saņēmusi kā prezidente vislielākos komplimentus par to, cik precīzi, piemēram, noritēja valsts galvu ierašanās vienreiz operā un pašā samita vietā, cik precīzi tas kā pēc hronometra noritēja tieši tā, kā bija ieplānots. Tas ne vienmēr tā ir bijis iespējams citās vairāk pieredzējušās valstīs.

Man šķiet, ka mēs varam būt ļoti lepni par to, kā šo samitu mēs noorganizējām, un mēs varam, protams, arī kā alianses locekļi būt gandarīti par tiem saturiskiem rezultātiem, ko šis samīts bija spējis sasniegt.